

Tematyka tygodnia: **POLSKA TO MÓJ DOM!**

Poniedziałek

27.04.20r

Temat dnia: **DLACZEGO TRZEBA SZANOWAĆ FLAGĘ?**

1. HYMN POLSKI- Mazurek Dąbrowskiego (załącznik 1 i 2)

2. „**Kocham miejsce, w którym mieszkam!**” – rozmowa na temat okolic miejsca zamieszkania dzieci. Zapoznanie z mapą. Rozwijanie poczucia więzi dzieci z „małą ojczyzną”.

Rodzic zadaje dziecku pytania:

- Co znaczy słowo „ojczyzna”?* (wszystko wokół nas)
- *Co dla nas jest „małą ojczyzną”?* (dziecko wymienia wszystkie elementy, które kojarzą mu się z miejscem zamieszkania).

Rodziec prezentuje dziecku mapę Polski. Opowiada, gdzie znajdują się góry, a gdzie jest morze. Zaznacza wstążką na mapie Polski obszar, w którym znajduje się przedszkole lub dom.

Dziecko kończy zdanie: Kocham moją „małą ojczyznę”, bo...

3. „Dlaczego trzeba szanować flagę?” – szukanie odpowiedzi na pytanie na podstawie doświadczeń dzieci i opowiadania Kotylion. Zapoznanie dzieci z symbolami narodowymi.

Kotylion
Piotr Wilczyński

Pani Kasia opowiadała nam w przedszkolu o naszych barwach narodowych i o różnych symbolach.

- *A to jest nasze godło, czyli znak wszystkich Polaków – i pokazała na obrazek, który wisi na ścianie w naszej sali.*
- *Jak myślicie, co on przedstawia?*
- *To jest ptak, bo ma skrzydła i dziób – zawołała Helcia.*
- *Proszę pani, a co to za ptak? – spytał Bartek.*
- *Naszym godłem jest biały orzeł – odpowiedziała pani – i właśnie teraz nauczymy się pięknego wiersza, który zna każdy Polak.*
- *Śluchajcie, a potem będziemy powtarzać:*
 - *Kto ty jesteś? – Polak mały.*
 - *Jaki znak twój? – Orzeł Biały*
 - *Gdzie ty mieszkasz? – Między swemi.*
 - *W jakim kraju? – W polskiej ziemi.*
 - *Czym ta ziemia? – Mą Ojczyzną.*
 - *Czym zdobyta? – Krwią i blizną.*
 - *Czy ją kochasz? – Kocham szczerze.*
 - *A w co wierzysz? – W Boga wierzę.*

Pani Kasia mówiła, że pojutrze będzie Święto Flagi, i że wtedy nie będziemy szli do przedszkola. Za to wszyscy, to znaczy mama, tata, dziadek i ja, pójdziemy oglądać obchody. Ale na razie musimy się do tego święta przygotować. Bo my też chcemy pokazać, że jesteśmy dumni z naszej flagi.

Gdy wróciłem z przedszkola, całe popołudnie robiliśmy z dziadkiem świąteczne dekoracje.

- *Mamo, mamo, zobacz – pomachałem do mamy flagą.*
- *Piękna flaga. Sami ją zrobiliście?*
- *Mama uśmiechnęła się. Dziadek właśnie wszedł do pokoju.*
- *Tak Grażynko, a za chwilę będziemy robić dla nas wszystkich kotyliony.*
- *Dziadku. Co to jest kotylion? – spytałem.*
- *Kotylion to jest taka kokarda w kształcie koła. Nosi się go na czapce albo przypięty do ubrania. To jest taki symbol, patriotyczna odznaka.*

Nasza kokarda narodowa ma te same kolory co flaga. Kolor biały to kolor naszego białego orła, a czerwony to kolor tarczy, na której tego orła się przedstawia – dziadek tłumaczył mi cierpliwie.

Usiedliśmy przy stole. Dziadek wycinał nożyczkami kółka małe i duże.

– Michałku. Podaj mi, proszę, klej – powiedział dziadek. Nakleiliśmy białe, bibulkowe środki, a jak tylko wyschną, przyczepi się agrafki do przypięcia i będą gotowe. Dziś od samego rana nie mogłem spokojnie usiedzieć. Po prostu nie mogłem się doczekać, kiedy już będą te obchody. Wzięliśmy ze sobą flagę, tę którą zrobiłem wczoraj z dziadkiem. I wszyscy mieliśmy przypięte do kurtek kotyliony.

Przyjechaliśmy na Plac Zamkowy i właśnie zaczęły się pokazy. Żołnierze w zielonych mundurach chodzili parami, a potem czwórkami, i robili różne sztuczki z karabinami.

– To jest pokaz musztry paradnej – powiedział dziadek.

– A co to musztra, dziadku? – Musztra to jest taki trening. Żołnierze muszą być dobrze wyszkoleni i bardzo sprawni. Ćwiczą więc razem na poligonie, żeby byli wytrzymali. Podczas różnych świąt pokazują taką musztrę i możemy wtedy zobaczyć, jak są wytrenowani, żebyśmy mogli być z nich dumni i czuć się bezpiecznie. A potem tata jeszcze powiedział, że to jest bardzo ważne, żeby wiedzieć, kim jesteśmy, gdzie jest nasza ojczyzna. Wtedy lepiej i chętniej pracujemy dla siebie nawzajem, bo wszyscy razem budujemy Polskę.

– A wiesz, Michałku, że nie zawsze była Polska. Było tak kiedyś, że chciano nam zabrać ojczyznę. Były wojny i powstania, ale dziś mamy wolny kraj i musimy znać naszą historię. I dlatego świętujemy naszą flagę, bo to jest znak wszystkich Polaków. Nagle w górze zahuczało tak, że nic nie było słychać. Wszyscy popatrzyliśmy na niebo, a tam nad nami przeleciało sześć samolotów, równiutko jeden nad drugim. I naraz wypuściły smugi kolorowego dymu. Trzy samoloty wypuściły biały, a trzy czerwony dym i na niebie z tego dymu powstała wielka biało-czerwona flaga. I machaliśmy do pilotów naszymi flagami, które zrobiliśmy z dziadkiem. Potem poszliśmy na spacer i lody. Wieczorem, kiedy już leżałem w łóżeczku, przyszedł do mnie tata. Co wieczór przychodzi, żeby mi poczytać bajkę. Czasami też mi opowiada różne ciekawe historie.

– Tatusiu, a dlaczego Orzeł Biały jest naszym znakiem? – spytałem.

– Opowiem Ci legendę o trzech braciach.

Dawno temu nasi przodkowie wędrowali w poszukiwaniu krainy, w której mogliby zamieszkać. Ich wodzami byli bracia: Lech, Czech i Rus. Pewnego dnia przybyli do pięknej doliny, gdzie rosły piękne lasy, płynęły wartkie rzeki pełne ryb, a ziemia była urodzajna. Słońce już zachodziło i zabarwiło niebo na czerwono.

Nagle w górze dał się słyszeć krzyk jakiegoś ptaka. Bracia podnieśli głowy i ujrzeli krążącego nad ich głowami białego orła. Wtedy Lech powiedział: – To jest dla mnie znak, że ze swoim ludem mam zostać w tej ziemi. Bracia pożegnali się serdecznie. Czech wraz ze swoim plemieniem poszedł na południe, a Rus na wschód. Lech zaś zbudował warowny gród nieopodal wielkiego, starego dębu, na którym było gniazdo tego orła i nazwał ten gród Gnieznem.

Na pamiątkę tamtego wydarzenia Lech przyjął znak białego orła na czerwonym tle, jako herb swojego państwa, a my jesteśmy potomkami Lecha.

Jestem dumny, mówię wam, flagę niosę dzisiaj sam.

Biel i czerwień barwy dwie, każdy Polak o tym wie.

Dziecko mówi, jakie kolory ma flaga Polski oraz co znajduje się na godle.

Wypowiada się na temat: „*Dlaczego należy szanować flagę?*”.

4. „**Katechizm polskiego dziecka**” – nauka wiersza. Rozwijanie pamięci słuchowej u dzieci.

Katechizm polskiego dziecka
Władysław Bełza

- *Kto ty jesteś? – Polak mały.*
- *Jaki znak twój? – Orzeł biały.*
- *Gdzie ty mieszkasz? – Między swemi. (swymi)*
- *W jakim kraju? – W polskiej ziemi.*
- *Czem ta ziemia? (czym) – Mą Ojczyzną.*
- *Czem zdobyta? (czym) – Krwią i blizną.*
- *Czy ją kochasz? – Kocham szczerze.*
- *A w co wierzysz? – W Boga wierzę.*

5. Zajęcia wyrównawcze i rozwijające.

- Rodzic pomaga dziecku, które miało trudności z trzymaniem nożyczek. Proponuje mu cięcie według linii: prostej, falistej, jednostajnie zygzakowatej.
- Rodzic proponuje dziecku wykonanie kotylionu (kokardy narodowej) z krepiny. Średnica kokardy narodowej powinna wynosić 4–6 cm, powinna składać się z dwóch okręgów – białego centralnego oraz okalającego go czerwonego (symbol godła Królestwa Polskiego: białego orła na czerwonym polu).

